

Posudek oponenta na diplomovou práci Jakuba Mareše na téma – Dohoda o vině a trestu

Diplomant si vybral téma, které se stalo velmi aktuálním zvláště po přijetí novely trestního řádu pod číslem 333/2020 Sb. Autor zvolil metody komplikace i komparace a rozsah použité literatury lze označit za dostačující, byť většinou čerpal především ze tří základních pramenů. Diplomová práce je rozdělena do čtyř základních kapitol, které na sebe logicky navazují.

První část – Odklony v trestním řízení je zpracována pečlivě a projevuje se zde dobrá znalost problematiky se zdůrazněním racionalizace justice a principu restorativní justice, který se ovšem v dohodě o vině a trestu dostatečně neprojevuje, a to ve vztahu k zájmům poškozených. Při ústní obhajobě by se autor mohl pokusit vyjádřit k otázce, který ze současných předpisů trestního práva nejvíce reflektuje právě požadavky a cíle restorativní justice.

Kapitola o historickém vývoji dohody o vině a trestu je velmi stručná, autor se omezuje jen na vývoj tohoto institutu v České republice a ani zde nejsou podrobněji rozvedeny pokusy o zavedení tohoto institutu z let 2005 a 2006.

Stěžejní částí práce je kapitola třetí, která je zpracována podrobně, byť popisným způsobem a jen výjimečně autor uvádí vlastní názor (strany 26 a 64). Pozitivně je třeba hodnotit část 3.1.3, a to včetně zdůraznění problému zrušení nutné obhajoby, stejně jako recentní změny v části 3.6, problematiku spolupracujícího obviněného a změny ve světle základních zásad trestního řízení v části 3.6.6.

Při ústní obhajobě by mohl diplomant srovnat práva poškozeného s ostatními odklony v trestním řízení a vyjádřit vlastní názor na rozšíření institutu dohody o vině a trestu pro všechny trestné činy.

V závěru této kapitoly jsou pak uvedeny i úvahy de lege ferenda (3.7), kde kromě zajímavé statistiky naznačuje autor možnost rozšíření tohoto institutu i u mladistvých pachatelů. Měl by se ovšem zamyslet v rámci ústní obhajoby nad strukturou zákona č. 218/2003 Sb. který výrazně prosazuje právě prvky restorativní justice, a to např. i ve výčtu tří druhů opatření, které lze mladistvým uložit.

Pokud naznačuje diplomant možnost omezené dohody o vině a trestu, pak ovšem by se měl zamyslet nad tím, jaký význam by mělo prohlášení viny. U návrhu na doplnění § 58 odst. 3 trestního zákoníku je otázkou, zda nestačí úprava uvedená v § 58 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku.

Komparace se Slovenskou republikou je sice zpracována dostačujícím způsobem, avšak vzhledem k tomu, že jde o úpravu téměř shodnou, postrádá hlubší význam.

Závěrem lze shrnout, že práce sice neuvádí výraznou analýzu zpracovaného institutu, ale po formální i obsahové stránce nepochybně splňuje požadavky na úroveň diplomové práce. Proto ji lze hodnotit jako velmi dobrou až dobrou, a to podle úrovně ústní obhajoby.

V Plzni dne 27. dubna 2022

JUDr. Eduard Wipplinger